

оставятъ подъ мой надзоръ (Надничка къмъ прозореца).
Послѣ се връща, хваща Павла подъ ръка и го
въвежда въ другата стая.

Сцената е празна и се чува само писъка на
Хаджи Николина и тракането на стражарекитѣ
шиори по каменнитѣ плочи.

Слѣдъ малко Тиховъ минава прѣзъ стаята и
излиза вънъ.

Веднага слѣдъ него се явява Павелъ.

Павелъ. (Застаналъ, като вкамененъ срѣдъ стаята, слуша
внѣкашния писъкъ, лицето му се смръква, като на смъртникъ и
той се приближава, откача револвера, прѣгледва го и влиза въ
стаята си).

Явява се приставтъ и Д-ръ Тиховъ.

Д-ръ Тиховъ. Азъ ви моля оставете го тая
нощъ, азъ отговарямъ. Той е тѣй раздразненъ и
слабъ, че . . .

Приставтъ. Азъ нѣмамъ нищо противъ, г-нъ
Докторе, но, знаете, законътъ. Дадена ми е заповѣдъ
да го задържа. Ще пристигнатъ: прокурора, слѣ-
дователя — послѣ. . .

Д-ръ Тиховъ. Подъ моя лична отговорностъ.
Най-послѣ, почакайте до като дойдатъ тѣ. Азъ и
тѣмъ ще разправа: Това е извънреденъ случай.
Тукъ нѣма прѣстъпление.

Приставтъ. Ако можеше! Знайте, да зависѣше
само отъ мене — азъ не бихъ. . .